

hold, som indtraf i 1918. I Forsommeren 1918 havde de danske Importører i Udlandet købt for flere Hundrede Millioner Kroner Varer. Disse Varer laa oplagrede i England, Amerika, Svejts og Frankrig og var købte til meget billige Priser. Priserne steg overalt i Verden, og der aabnede sig Udsigt for Importørerne til at tjene meget store Beløb. De lod os da i den overordentlige Kommission tilflyde Meddelelse om, at hvis vi fremdeles holdt fast paa Forordningen af 1. Februar 1917 og ikke tillod anden Avance end den gennem denne Forordning bestemte, vilde Varerne blive resolgt til Udlandet, og naar Krigen var forbi, og Danmark havde Mulighed for Tilførsler, vilde man ingen Tilførsler kunne faa af den simple Grund, at Varerne var solgte. Den overordentlige Kommission maatte da gaa til det ekstraordinære, meget beklagelige Skridt at indrømme Importørerne Ret til foruden den almindelige Avance, de kunde tage her i Landet i Henhold til gældende Forordninger, specielt Forordningen af 1. Februar 1917, tillige at tage hele Konjunkturavancen, kun saaledes begrænset, at man ikke maatte tage en højere Avance end den, der var bestemt ved den Pris, hvortil Varerne kunde sælges i det Land, hvorfra de skulde eksporteres til Danmark. Der blev derved Mulighed for Importørerne for at tjene mange Millioner Kroner, og der gives mange Eksempler paa, at der er tjent baade 200 og 300 pCt. i Konjunkturavance. Vi maatte gaa til at give Tilladelse til denne Konjunkturavance for overhovedet at sikre Landet Tilførsel af Varer. Var den ikke blevet givet, vilde Varerne være blevet resolgt. Der er ikke Tvivl om, at Majsimportører og andre Importører vilde handle paa samme Maade. Derfor var det ærede Medlem fra Søbys Argumentation fuldkommen ved Siden af. Han har nu kun det tilbage at holde sig til, at vi skulde faa en lav Konjunktur, faldende Priser, og saa tror han, at Importørerne vil vise sig saa menneskekærlige overfor det danske Landbrug, at de vilde give sig til at købe Varer ind i stor Stil med Udsigt til, at Prisniveauet vil falde, og tage Tabet. Han grunder altsaa hele sin Opfattelse alene paa, at Importørerne vil være villige til at handle ud fra den Forudsætning, at der maatte komme et stort Tab, og at det vilde de gladelig tage paa sig. Jeg tror, at det ærede Medlem vil forregne sig slemt og gøre det danske Landbrug en daarlig Tjeneste ved at gennemføre sin Plan. Det vilde

utvivlsomt gaa saaledes, at hvis Priserne faldt, og Importørerne havde Udsigt til fremdeles at staa overfor faldende Priser, vilde vi ingen Varer faa. Stiger Majsprisen, vil Landbruget komme til at betale den fulde Konjunkturavance, og i Tilfælde af, at man gjorde Forsøg paa at forhindre Importørerne i at tage denne Avance, vilde de resælge Varerne. Det viser andre Importørers Stilling os fuldt ud. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem har fuldkommen Uret i sin Argumentation i denne Sag.

Pinstrup: Det er rigtigt, som det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (N. Frederiksen) sagde, at der kom en Henvendelse fra Centralkontoret til det staaende Landbrugsudvalg om at købe, da Prisen vilde stige. Men det var bag efter, thi den var allerede den Gang steget fra 11 til 16. Klogere var Centralkontoret ikke, og saa klog kunde saamænd enhver privat Importør ogsaa have været. Nu er der det ejendommelige hos det ærede Medlem for Lejre-Kredsen ligesom hos Ministeren, at det er stadig Direktør Henriksen fra Øernes Andelsselskab, der gør denne Henvending og søger at paavirke det staaende Landbrugsudvalg. Men de Herrer ved jo godt, at det er ikke ham, der har ført Ordet ved den Lejlighed, det er Direktørerne Heilbuth og Chr. G. Hansen, der har haft Ordførerskabet og søgt at paavirke os. Jeg har nu det Indtryk — det ærede Medlem kan have en anden Tro, men jeg beholder nu min —, at det, de store Importører vil naa, er at væрге sig mod Tab i nedadgaaende Perioder efter at have taget en stor Varefortjeneste i opadgaaende Perioder.

Ordføreren (N. Frederiksen): Jeg skal ogsaa frafalde ethvert Forsøg paa at rokke ved det ærede Medlems Tro — jeg tror, at den paa dette Omraade er saa klippefast, at der derved intet er at gøre —, men jeg vilde værne imod Misforstaaelser og ogsaa imod Urigtigheder, fremsatte overfor Mænd, der har gjort et Arbejde paa visse Pladser, som jeg anerkender som baade berettiget og godt. Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at naar jeg Gang paa Gang har nævnt Direktør Henriksen i denne Forbindelse, er det, fordi han var Ordfører for Centralkontoret i de Forhandlinger, der blev ført med det staaende Landbrugsudvalg, og fordi det var ham, der fremsatte den Begrundelse, som jeg fandt rigtig og højede mig for ud fra det Kendskab, jeg kunde danne mig til det